

kr. okr. glavarstvo v Litiji, naj jim dopisuje le slovenski. Čudno, da se ne godi tako še sedaj! — Iz Kranjske dežele se radi selijo ljudje in sicer najrajši v severne strani Amerike. To ni dobro znamenje! — V Gorici so se sedaj že blizo spravili slov. možje, ki imajo kaj veljave, med seboj a škoda, da še izhajata vedno dva slov. lista v tem mestu. Čemu neki? Kam da to pelje, to vidimo den na den lahko v osrednji slov. dežel. — Odkar je v Trstu novi ces. namestnik, ne upa si iredentstvo več tako na svitlo, ali težko, če ga bode še kmalu konec. — Po Dalmaciji potuje sedaj višji ogleda c. kr. pehote fzm. König ter pregleduje ondašnje vojaške naprave. — V Karlovcih na Hrvaškem snide se kmalu pravoslavni zbor, da voli novega metropolita. — Zakaj da je jud Schossberg postal baron, o tem se sliši sedaj veliko. Možje neki veliko denarja prejšnji ogerski vladi dal na razpolaganje o volitvah. V tem pa se ve, da je velika zasluga.

Vunanje države. Dnes imajo avstrijski popotniki avdijenco pri sv. Očetu v Rimu. To je za-nje pač imenitna ura in ostane jim čas življenja v spominu. — Vedno bolj se govori v Italiji, da se bliža Crispi in njegova vlada koncu. Če se to zgodi, ne bode škoda, kajti možu živé tri žene in tak človek gotovo ne zasluži, da mu ostane dolgo zaupanje. Doslej so ga držali freimaurerji in pa železni kancelar v Berolinu. — V Španiji so bili kedaj višji generali brž pri roki, kedar je šlo za kako ustajo zoper vlado. Kakor pa kaže sedaj, stojé vsi vestno za kralja in njegovo mater, kraljico-udovo. — Na Francoskem suče se vse okoli vprašanja, je-li republika prav za vse. Kdor ima dobička od nje, tak se ve, da je za republiko. Vse drugače pa misli ljudstvo, ki jo plačuje, ali ono ne more dati svoje misli na znanje, ker tišči vlada z vso silo, kedar so volitve, na to, da pridejo le „možje republike“ na vrh. — V Belgiji so sedaj vsi delalci v nekaki zvezi med seboj in to je dobro za-nje, pa tudi za države, dokler jih ne polni „duh ustaje“. Žal, da ne manjka hujskačev, ki živé od ščuvanji, to pa na stroške delalcev. — Nemški cesar Viljem II. freimaurerjem ni po volji in zato gledajo vse, kar cesar počne, nekam pisano ali celo skozi črne očali in zato jim ne gre vere, kedar sodijo čez cesarja in njegovo delovanje, češ, da je za obšni blagor nevarno. — Nasproti Rusiji je Nemčija posej prav prijazna in se vidi, da je carju Aleksandru III. to po volji; vendar pa še ni ne misli na to, da pristopi Rusija k tripelalijanci. — Bolgari so plačali do 3 milj. rubljev Rusom vojne odškodnine. To je za malo državo veliko denarja. — Srbska kraljica Natalija se toži, da se ji ne dovolji, naj bi mladi kralj Aleksander večkrat k njej, k materi prišel. Je-li pa kralj Milan prišel v Beli-

grad, to še ni znano. — Da je na otoku Kreta vse v redu, trdi turska vlada in odločno taji, da bi vojaki bili kje vdrlji v kršč. cerkve. No po času se izve še že tudi to. — V Afriki širi Nemčija svojo veljavo ter je to Angležem, ki so doslej sami v onih krajih kaj veljali, prav neljubo, toda kaj čejo, ko je v Afriki sila veliko še ljudstva, ki še ne stoji pod njih oblastjo. — V severno Ameriko pride te dni kacic 25 tisoč ljudi z otoka Islandija ter se naseli v državi Kanada. Tam so zemljišča bojda že odločena za-nje.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

Naši starci, ki si ista leta, ko je bil ves svet srečen, vesel, zadovoljen in pošten, še vedno nazaj poželijo, trdé tudi, da so bili še takrat daljši dnevi, kakor so sedaj. Vse delo, kar ga je bilo pri kmetu, se je prè v malih dnevih in iz lahka opravilo takó, da je ljudem še med tednom preostajalo časa, da so se zbirali po solnčnem zahodu pod vaško lipo ali hruško, kjer so uganjali uganke, pevali mične pesmi, ali pa poslušali kakega starca, ki je pripovedoval o Turku ali pa kaj o deveti deželi. Zemlja je bila takrat rodovitniša ter se je dala lažje obdelovati, če tudi ni bilo ne sluha ne duha o kakem železnem plugu, kamo še le o kakem stroji. Njiv so imeli sicer manje, pa vendar so se iz lahka prehranili vse leto, pa za naprej je bilo vsega, pri nekaterih še celo za več let. Kje pa se sedaj najde kaj tacega? Takrat vsedlo se je prè pri kmetu vsak dan po 12 ljudi k mizi, a sedaj marsikateri kmet še niti družine nima. Nekdaj je bilo zaslužka dovolj, sedaj ga ni. Pridelki so se prodajali drago, družina pa je služila za prav majhno plačo: hlapec za 12, dekla pa za 6 gld., pastirji pa so bili starci s svojimi vnuki. Takih in enakih reči bi človek lahko napisal cele bukve.

Sedaj pa list obrnimo ter čitajmo, kaj da najdemo na njem zapisanega o sedanjosti!

Dandanes so dnevi prè krajši od nekdanjih. Človek dela ves premili teden po dne in po noči in čestokrat še mu le delo zaostaja, če tudi se rabijo dandanes za obdelovanje zemlje raznovrstni stroji. Sosed ne najde časa, da bi se s sosedom vsel pod lipo ali hruško. Zemlja slabo rodi, niti za domače potrebe se ne pridelava, kamo še za prodajo. Zaslužka ni nikjer, odkar hlapec prevaža blago iz kraja v kraj. Družina je predraga, pa se tudi ne dobi, ker se vse, kakor hitro ima 18 let, oženi, oziroma omoži. Niti pastirjev nemamo; dete, kakor hitro

more nesti bič, mora na pašo. Tako tožijo sedanjí gospodarji.

Iz poprej rečenega sklepamo, da so se z vzgojo mladine pečali nekđaj, to je v istih srečnih časih izključljivo le starci — dedeci in babice. — Kdo pa izvršuje dandanes to preimnitno nalogo? Nikdo, kajti do sedmega leta so otroci večidel sami sebi prepuščeni. Kdo ima dandanes pri hiši čas, da bi se z deco mudil? Otrok mora zgodaj na noge, bič in kos kruha v roke, pa na pašo! Večer pozno iz paše domov, živino v hleve, potem pa zopet kos kruha v roko pa spat! Tako odgaja se dandanes naša mladina pred šolsko dobo.

Kako pa so tedaj nekđaj odgajali starci svoje vnučiče? Če sta živela še oba starca, dedec in babica, tedaj jima je bila odgoja otrok po spolu izročena: dedecu dečki, babici pa deklice.

Rekel sem že poprej, da so nekđaj starci z otroci domačo živino pasli. Na vse zgodaj gnala sta starca vsak svojo živino na pašo. Otroci, ki v jutro najboljše spijo, ostali so še do zajutreka doma. Po zajutreku pa so šli za svojimi starci na pašo ter jim nesli tudi zajutrek. Tu je sedela babica v senci ter je krpala strgano obleko; deklice pa so pazile na živino. Tu imam v mislih občinske pašnike. Tu na paši, učila jih je moliti ter jim je pripovedovala, kar je vedela iz sv. pisma. Takrat živele so še babice — pripovedovalke, o katerih pravijo, da so znale boljše pripovedovati, kakor v sedanjem časi najboljši pisatelj.

(Dalje prih.)

Smešnica 16. Krčmarica: „Gospod doktor, ali Vam je dišalo kosilo pri nas?“ „Oj se ve, da mi je“, odgovori doktor, „tako mi je dišalo meso, da se nič nisem upal čez-nj“.

Razne stvari.

(Knez nadškof.) V ponedeljek so bila v stolni cerkvi v Mariboru zadušna sv. opravila za pok. knez nadškofom dr. Albertom Eder.

(Slovensko društvo) zboruje v nedeljo, dne 20. t. m., ob 1/2 4. uri v Rušah v g. Franc Novakovih prostorih ter bode g. dr. Radaj poročal o deželnem zboru Štajarskem.

(Shod volilcev.) Dosedanji poslanec za Brežki okraj g. Josip Jerman bo v nedeljo, dne 27. aprila t. l. ob 3. uri popoldne v Globokem v gostilni pri „Slovenski lipi“ gospé Razlag volilcem poročal o delovanju v deželnem zboru.

(Imenovanje.) Preč. g. dr. Iv. Križanič, korar stolne cerkve, prevzame v kn. šk. bogoslovji profesuro pastirne in vlč. g. Karol Hribovšek, spiritual v kn. šk. duhovnišči, oskrbuje posle ravnatelja v istem duhovnišči v Mariboru.

(Pevsko društvo.) Velč. gosp. Anton Fröhlich, nadžupnik pri sv. Križu na Slatini, daroval je veledušno „Slov. pevskemu društvu“ 5 gld., za kar se mu najiskrenejše zahvaljuje Odbor.

(Kat. pol. društvo) v Slatini ima v nedeljo, dne 20. t. m., ob 1/2 4. uri popoldan v hiši g. Franca Ogrizek, hšt. 93, svoj letni javni občni zbor. Dnevni red: a) Volitve novega odbora; b) govor o sadje in vinoreji; če bo mogoče, praktično razkazovanje o škropljenju vinogradov proti peronospori; c) govor o stanju sedanjih šol in d) prosti nasveti. Z večer prosta zabava. Vse odbornike, ude in slovenske prijatelje prijazno vabi Odbor.

(Podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda za Veliko Pirešico ima v nedeljo, dne 20. aprila t. l. svoj letni občni zbor v prostorih Janeza Felicijana, p. d. Mostnarja na Prešniku. Društveni tajnik in blagajnik poročevala bosta o podružničnem delovanju, volilo se bode podružnično načelnštvo, potem pa zastopniki za veliko skupščino te družbe l. 1890. Razgovarjalo se bode posebno o versko-narodni šoli. Sprejemali se bodo novi udje. Poberala se bode letnina. Društveniki, kakor prijatelji družbe sv. Cirila in Metoda so prav uljudno povabljeni k temu zboru.

(Shod) napravi podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico v nedeljo, dne 20. aprila v Prošovicah pri Mariji na Zili v gostilni gospoda Šumija oe 3. uri popoldne po naslednem dnevnem redu: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Deklamacije: a) Svetinja. Zložil A. Aškrc. b) Deklica, ki je v šolo hodila. Zložil Stanič. 3. Poučen govor, govori blag. g. dr. Jožef Vošnjak. 4. Nasveti in predlogi. 5. Domača zabava, pri kateri bodo družbo razveseljevali vrli Loški pevci in razni govorniki. Načelnštvo vabi prav uljudno, da se tega shoda udeležijo družbeniki in oni, ki hočejo k družbi pristopiti; sploh pa so dobro došli vsi rodoljubi slovenski.

(Občina.) V Krčevini pri Mariboru so si izvolili Matija Marinšek za župana, svetovalca pa sta Jože Schweiger in Jože Fauland. Svetovalcev ne poznamo, toda če ju sodimo po imenu, nobeden nam ne obeta kaj prida.

(Izpred sodnije.) Doba porotnih sodeb se je v Celji začela zadnji ponedeljek. Ne srečno, kajti v govoru g. predsednika, c. kr. dvorn. svetovalca pl. Heinricherja je neki bilo tacih besedi, da je g. Miha Vošnjak vložil tožbo zoper njega pri c. kr. pravosodnjem ministerstvu.

(Dekanijo) Maribor na levem bregu Drave oskrbuje začasno preč. g. Lovro Herg, korar stolne cerkve v Mariboru.

(Kaznilnica.) Iz Celja pride te dni v v moško kaznilnico v Mariboru 30 mož. Kakor se vidi, ne manjka jim tacih ljudi.